

[Udenrigsministeren.]

det ærede medlem mener, at vi alligevel skal gå ind for det engelsk-amerikanske forslag, og det noterer jeg med tilfredshed.

Det ærede medlem gjorde videre nogle bemærkninger om konsultationen. Jeg tror, jeg gjorde rede for, at den amerikanske regering allerede på et tidligt tidspunkt havde informeret også sine NATO-allierede om sit syn på Cubasituationen. Der finder og har til stadighed fundet rådslagninger og drøftelser sted i NATOs ministerstedfortræderråd, løbende, gensidige orienteringer om, hvorledes man vurderer situationen. Vi har også modtaget og modtager til stadighed en sådan løbende orientering, som efter min opfattelse giver den danske regering et bedre grundlag for at kunne vurdere de udenrigspolitiske begivenheder, den udenrigspolitiske udvikling, end vi ville være i stand til, hvis der ikke foregik sådanne informatoriske drøftelser i NATO. Om vi er i stand til, og om vi, så længe landenes udenrigspolitik ikke er mere koordineret, end tilfældet er, er interesseret i at gå til forudgående konsultationer, der let får en bindende karakter, som går fra at være informative til også at blive ansvarsbetingsende, det vil jeg mene må være et spørgsmål, der kan være grund til for os at overveje. Jeg er ikke sikker på, at det ærede medlem vil være helt parat til at drage denne konsekvens, men indtil videre er denne konsekvens altså, så vidt jeg kan konstatere, ikke draget.

Men dertil vil jeg gerne sige, at spørgsmålet om Cuba og Cubas stilling er ikke et direkte NATO-anliggende. Det er klart, at indirekte, hvis udviklingen omkring Cuba havde udviklet sig i den ulykkelige retning, som vi på et vist tidspunkt frygtede kunne ske, så ville også Danmark være blevet berørt af det, men så ville også Sverige være blevet berørt af det, for så ville resultatet i værste fald være blevet den 3. verdenskrig, og i så fald ville alle lande, uanset om de var NATO-lande eller neutrale lande, være blevet ramt af den eventuelle, frygtelige atomkrig og brintbombekrig, der kunne være blevet resultatet.

Endelig vil jeg gerne sige, når det ærede medlem hævder, at der er ikke forskel på karantæne og blokade: hvis man anvender et ord, der har en ganske bestemt betyd-

ning, i sin tale, så kan det ikke hjælpe, at man har en privat definition af det ord. Så må man i hvert fald starte med at give denne private definition af dette ord, så alle mennesker forstår, at man mener noget andet end det, andre mennesker mener med ordet. Der har ikke været tale om en blokade, sådan som dette ord opfattes gængs blandt mennesker, der anvender det, eller i folkeretten, men derimod om en meget begrænset form, en meget begrænset form, som Amerika har kaldt karantæne.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg vil kun gøre opmærksom på, hvad den højtærede udenrigsminister ved: at jeg udtrykkelig i min tale sagde, at det ville allerede være et fremskridt, hvis man fik gennemført noget som det, England og USA foreslår vedrørende prøvesprængninger, og naturligvis ville det være et fremskridt. Derfor kunne jeg jo godt ønske yderligere fremskridt.

Det, jeg derpå talte om, var de to resolutioner, som er stillet i De Forenede Nationer — som for øvrigt mig bekendt ikke var stillet på det tidspunkt, man havde debat her i tinget i midten af oktober måned.

I øvrigt vil jeg til den højtærede udenrigsministers bemærkninger kun sige det, at hvis man vil studere igennem den tale, jeg har holdt her, så vil man blive klar over, at der er ikke så meget at hænge sig i, som den højtærede udenrigsminister syntes at mene der var.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 6. november kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændringer i statsbane-loven.

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i sportel-reglement for rettens betjente på Færøerne.